

OC-14 Groza

OC-14 Groza (0Ц-14 “Гроза” z ros. „burza”) – rosyjski modułowy karabinek

Historia

OC-14 Groza powstał jako broń modułowa, która może być łatwo dostosowywana do bieżącej sytuacji. W skład systemu wchodzi karabinek automatyczny, granatnik podlufowy, osłona lufy z chwytem przednim, celownik optyczny i tłumik dźwięku. Zespoły te pozwalają uzyskać broń w czterech konfiguracjach:

- OC-14-4A – karabin-granatnik.
- OC-14-4A-01 – karabinek automatyczny z chwytem przednim.
- OC-14-4A-02 – karabinek automatyczny bez chwytu przedniego.
- OC-14-4A-03 – wytłumiony karabinek automatyczny z celownikiem optycznym.

Przy konstruowaniu OC-14 starano się w maksymalny sposób wykorzystać podzespoły już produkowanego subkarabinka AKS-74U. Zmniejszyło to nakłady na rozwój i produkcję tej broni, ale spowodowało także że Groza jest dostosowana do użycia tylko przez strzelców praworęcznych. Zespołem konstrukcyjnym kierowali W. Telesza i J.W. Lebiediew.

Początkowo planowano produkcję wersji kalibru 5,45 x 39 mm, 5,56 x 45 mm, 7,62 x 39 mm i na nabój 9 x 39 mm. Pierwsze trzy miały być bronią przeznaczoną dla wojsk liniowych, czwarta strzelająca ciężkim nabojem 9 mm była przeznaczona dla oddziałów specjalnych. Ostatecznie tylko ta ostatnia wersja jest produkowana seryjnie i znalazła się na uzbrojeniu oddziałów podporządkowanych MWD.

Według planów podstawową konfiguracją miała być OC-14-4A. Opracowano dla niej specjalną wersję granatnika GP-25. Granatnik jest montowany w miejsce zdemontowanej komory spustowej karabinu. Mechanizm spustowy jest w przypadku tej konfiguracji wspólny dla karabinu i granatnika (wyboru broni dokonuje się skrzydełkowym przełącznikiem). Rozwiązanie to okazało się słabym punktem broni. W warunkach bojowych istniało ryzyko przypadkowego oddania strzału z granatnika zamiast z karabinu. Dlatego bardziej popularna stała się konfiguracja OC-14-4A-03.

Opis konstrukcji

OC-14 Groza jest indywidualną bronią samoczynno-samopowtarzalną zbudowana w układzie bullpup. Zasada działania oparta o wykorzystanie energii gazów prochowych odprowadzanych przez boczny otwór lufy. Ryglowanie przez obrót zamka w lewo (dwa rygle). Wyciąg sprężynujący w zamku, wyrzutnikiem jest występ komory zamkowej. Mechanizm spustowy umożliwia strzelanie ogniem pojedynczym i seriami. Przełącznik rodzaju ognia połączony z bezpiecznikiem ma postać dźwigni na prawym boku komory zamkowej. Zasilanie z dwurzędowych magazynków łukowych o pojemności 30 naboji (7,62 mm) lub 20 naboji (9 mm). Otwarte przyrządy celownicze składają się z muszki i celownika bębnowego o nastawach od 50, 100, 150 i 400 m (w obrotowej płytce celowniczej umieszczono szczerbinę i przeziernik). Podczas strzelania granatami używany jest mechaniczny celownik ramkowy.

Państwo	Rosja
Producent	CKIB S00
Rodzaj	karabinek automatyczny
Historia	
Prototypy	??-1994
Dane techniczne	
Kaliber	9 mm lub 7,62 mm

Nabój	9 x 39 mm lub 7,62 x 39 mm
Magazynek	łukowy, 20 (9 mm), 30 (7,62 mm) nab.
Wymiary	
Długość	500/625/720 mm (9 mm bez akcesoriów/z granatnikiem/z tłumikiem dźwięku) 700/700/840 mm (7,62 mm bez akcesoriów/z granatnikiem/z tłumikiem dźwięku)
Masa	
broni	2,7/4,0 kg (9 mm bez granatnika/z granatnikiem) 3,1/4,1 kg (7,62 mm bez granatnika/z granatnikiem)
Inne	
Prędkość pocz. pocisku	300 m/s (9 mm) 700 m/s (7,62 mm) 76 m/s (granat 40 mm)
Szybkostrzelność teoretyczna	700 strz/min (9 mm) 750 strz/min (7,62 mm)
Zasięg skuteczny	400 m (9 mm) 600 m (7,62 mm) 400 m (granatnik)

Bibliografia

- **Ryszard Woźniak: Najnowsza broń strzelecka w układzie bezkolbowym. Warszawa: Wydawnictwo Bellona, 2007. ISBN 978-83-11-10681-9.**

Detale różnych wariacji OC-14, fot. KARDEN

